

Lieta C-176/20

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2020. gada 7. aprīlis

Iesniedzējtiesa:

Curtea de Apel Alba Iulia (Rumānija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 11. februāris

Apelācijas sūdzības iesniedzēja:

SC Avio Lucos SRL

Atbildētāji apelācijas tiesvedībā:

*Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul
Județean Dolj*

*Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat
Central*

Pamatlietas priekšmets

Apelācijas sūdzība par *Tribunalul Dolj* [Dolžas apgabaltiesas, Rumānija] spriedumu, ar ko ir noraidīta prasītājas prasība atcelt atbildētājas *APIA (Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură) – Centrul Județean Dolj* [Lauksaimniecības maksājumu un intervences aģentūra, Dolžas apgabala birojs] lēmumu, ar kuru tika noraidīts prasītājas vienotā maksājumam pieteikums par 2015. gadu, un uzlikt minētajai atbildētājai pienākumu pieņemt lēmumu par attiecīgā iesnieguma apmierināšanu.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Saskaņā ar LESD 267. pantu tiek lūgts interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktu un 9. panta

1. punktu, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 60. pantu.

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009, nepieļauj tādu valsts tiesisku regulējumu, ar ko ir paredzēts, ka darbību minimums, kas ir jāveic lauksaimniecības zemē, ko parasti uztur noganīšanai piemērotā stāvoklī, ir lauksaimnieka izmantoto dzīvnieku ganīšana?

2) Ja iepriekš minētās [Eiropas Savienības] tiesības neaizliedz pirmajā jautājumā minēto valsts tiesisko regulējumu, vai Regulas (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris) 4. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkta un 9. panta 1. punkta tiesību normas var tikt interpretētas tādējādi, ka par “aktīvu lauksaimnieku” var uzskatīt juridisku personu, kas tādos apstākļos kā pamatlietā ir noslēgusi koncesijas līgumu un kas tur dzīvniekus, pamatojoties uz dažiem ar fiziskām personām noslēgtiem patapinājuma līgumiem, saskaņā ar kuriem norunātos laika posmos patapinātāji bez atlīdzības nodod patapinājuma ņēmējiem to īpašumā esošos dzīvniekus ganīšanai ganību platībās, kuras ir patapinājuma ņēmēju rīcībā?

3) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu 60. panta tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka ar mākslīgi radītiem apstākļiem ir jāsaprot arī tāds koncesijas līgums un tādi patapinājuma līgumi kā pamatlietā?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1306/2013 (2013. gada 17. decembris) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu, 60. pants.

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1307/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes

Regulu (EK) Nr. 73/2009, 4. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts un 2. punkta b) apakšpunkts un 9. pants.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Ordonanța de urgență a Guvernului [OUG] nr. 3 din 18 martie 2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015-2020 și pentru modificarea articolului 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură (2015. gada 18. marta Valdības steidzamais rīkojums Nr. 3 Par lauksaimniecībā piemērojamo maksājumu shēmu apstiprināšanu periodam 2015.–2020. gads un par Likuma Nr. 36/1991 Par lauksaimniecības uzņēmumiem un citiem asociācijas veidiem lauksaimniecībā 2. panta grozījumiem).

2. panta 1. punkta f) apakšpunktā ir definēts “lauksaimnieks” – “fiziska vai juridiska persona vai fizisku vai juridisku personu grupa neatkarīgi no piešķirtā juridiskā statusa, kuras saimniecība atrodas Rumānijas teritorijā un kura veic lauksaimniecisku darbību”, savukārt 2. punkta d) apakšpunktā ir definēta “lauksaimnieciska darbība” – “darbību minimums lauksaimniecības zemē, ko parasti uztur noganīšanai vai kultūraugu audzēšanai piemērotā stāvoklī, izmantojot ganīšanu, ar lauksaimnieka izmantotajiem dzīvniekiem garantējot minimālu blīvumu 0,3 ganāmpulka vienības (GV)/hektārā vai ilggadīgo zālāju ikgadējo pļaušanu saskaņā ar īpašiem tiesību aktiem ganību jomā”.

Saskaņā ar 7. panta 1. punktu maksājumu saņēmēji ir aktīvi lauksaimnieki, fiziskas un/vai juridiskās personas, kas veic lauksaimniecisku darbību kā lauksaimniecības zemes virsmas izmantotāji un/vai likumīgi dzīvnieku turētāji spēkā esošā tiesiskā regulējuma izpratnē.

8. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, lai saņemtu tiešos [platīb]maksājumus, lauksaimniekiem cita starpā ir jāizmanto lauksaimniecības zeme vismaz 1 hektāra platībā, lauksaimniecības zemes gabala platībai ir jābūt vismaz 0,3 hektāri, un siltumnīcām, saules siltumnīcām, vīna dārziem, augļu dārziem, apiņu kultūrām, stādaudzētavām, augļu kokiem lauksaimniecības zemes gabala platībai ir jābūt vismaz 0,1 hektāram un/vai, atkarībā no gadījuma, ir jātur minimāls dzīvnieku skaits (c) punkts), un vienotā iesnieguma maksājumam vai tā grozījumu iesniegšanas brīdī ir jāiesniedz vajadzīgie dokumenti, kas pierāda lauksaimniecības zemes, ieskaitot zemi, kurā ietilpst ekoloģiski nozīmīgas teritorijas, kā arī dzīvnieki, izmantošanu (n) punkts).

Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 619 din 6 aprilie 2015 pentru aprobarea criteriilor de eligibilitate, [a] condițiilor specifice și a modului de implementare a schemelor de plăți prevăzute la articolul 1 alineatele (2) și (3) din [OUG nr. 3/2015], precum și a condițiilor specifice de implementare pentru măsurile compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile pe terenurile agricole, prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014-2020 (Zemkopības un lauku attīstības ministra rīkojums Nr. 619 (2015. gada 6. aprīlis) Par Valdības

steidzamā rīkojuma Nr. 3/2015 [*OUG Nr. 3/2015*] 1. panta 2. un 3. punktā paredzēto maksājumu shēmu pieņemamības kritēriju, īpašo nosacījumu un īstenošanas veidu apstiprināšanu, kā arī par Valsts lauku attīstības programmā 2014.–2020. gadam paredzēto lauku attīstības kompensācijas pasākumu, kas ir piemērojami lauksaimniecības zemēm, īpašo ieviešanas nosacījumu apstiprināšanu).

2. panta m) punktā “dzīvnieku turētājs” ir definēts kā persona, kurai kā dzīvnieku īpašniekam un/vai saimniecības īpašniekam pastāvīgi pieder dzīvnieki, vai kurai dzīvnieki pieder uz laiku kā personai, kurai dzīvnieki ir nodoti turējumā uz visu pieteikuma gada periodu un kas tos tur pamatojoties uz aktu, kas ir noslēgts saskaņā ar spēkā esošiem tiesību aktiem.

7. panta 3. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka ilggadīgo zālāju lietotāji, kas ir fiziskas personas vai privāto tiesību juridiskās personas, kuras veic vismaz minimālu lauksaimniecisku darbību ilggadīgos zālajos, kas tiem kā aktīviem lauksaimniekiem ir pieejami saskaņā ar spēkā esošiem tiesību aktiem, vienotā maksājuma pieteikuma iesniegšanas brīdī iesniedz *APIA* dokumentus, kas ir minēti 5. panta 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā, b) apakšpunkta i) ievilkumā, c) apakšpunktā un d) apakšpunktā, kā arī, vajadzības gadījumā, lopkopības saimniecības, kurā dzīvnieki ir reģistrēti, identifikācijas dokumenta kopiju vai kvalificēta veterinārārsta sertifikātu, kurā ir norādīts saimniecības kods, kas ir ierakstīts *Registrul Național al Exploatațiilor* [Saimniecību valsts reģistrā] un kas ir spēkā vienotā maksājuma pieteikuma iesniegšanas dienā, gadījumā, ja ilggadīgo zālāju īpašnieks tur dzīvniekus, ar kuriem garantē minimālu blīvumu 0,3 ganāmpulka vienības (GV)/hektārā.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34 din 23 aprilie 2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 (2013. gada 23. aprīļa Valdības steidzamais rīkojums Nr. 34 Par ilggadīgo zālāju organizēšanu, apsaimniekošanu un izmantošanu, un par grozījumiem un papildinājumiem Likumā Nr. 18/1991 Par zemes īpašumu).

Šī normatīvā akta 2. panta c) punktā “ganāmpulka vienība (GV)” ir definēta kā “standarta mērvienība, kas ir noteikta atbilstoši katras dzīvnieku sugas vajadzībām pēc barības un kas ļauj pārveidot dažādas dzīvnieku kategorijas”.

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītāja *SC Avio Lucos SRL* ir Rumānijā reģistrēta juridiskā persona, kuras juridiskā adrese ir Dolžas (Rumānija) apgabalā un kuras sabiedrības darbības mērķis ir “augu audzēšanas palīgdarbības”.
- 2 Ar iesniegumu maksājumam, kas *Agencia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură* [Lauksaimniecības maksājumu un intervences aģentūra, turpmāk tekstā – “*APIA*”] – *Centrul Județean Dolj* [Dolžas apgabala birojs] ir reģistrēts

2015. gada 1. jūlijā, prasītāja saskaņā ar OUG Nr. 3/2015 pieprasīja maksājumu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu (SAPS) par ganībām (pašvaldības ilggadīgie zālāji, kurus izmanto individuāli) ar platību 170,36 hektāri.

3 Iesniegumam tika pievienoti:

– koncesijas līgums Nr. 472/28.01.2013, kas ir noslēgts starp *Consiliul Local al Comunei Podari* [Podari pašvaldības padomi] un *Avio Lucos SRL* un kura priekšmets ir Dolžas apgabala Podari pašvaldības privātīpašumā esošās zemes ar platību 341,70 hektāri, kas vēlāk tika izmainīta uz ganību platību 170,36 hektāri, nodošana koncesijā;

– Podari pašvaldības izsniegtā izziņa, kas apliecina, ka prasītāja ir reģistrēta lauksaimniecības reģistrā ar lauksaimniecībā izmantojamo zemi 170,36 hektāru platībā;

– patapinājuma (lietošanas aizdevuma) līgumi, kas ir noslēgti starp prasītāju un vairākiem dzīvnieku īpašniekiem;

– veterinārās klīnikas izsniegts sertifikāts, kurā ir norādīts prasītājas saimniecības kods;

– ANSVSA (*Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor*) [Valsts Veterinārsanitārā un pārtikas nekaitīguma iestāde] izsniegtā apgrozījuma veidlapa un tās pielikums, kuros ir norādīti saimniecības identifikācijas dati un sabiedrības turēto dzīvnieku skaits (pieci dzīvnieki);

– veterinārās klīnikas izsniegts sertifikāts, kurā ir norādīts, ka tajā minētajām fiziskām personām ir līgumiskas saistības ar prasītāju un ka valsts datu bāzē tām ir reģistrēti 85 dzīvnieku kopskaits.

4 Vienotā maksājuma pieteikumā sabiedrība norādīja, ka tā pieprasa atbalstu lauksaimniecības zemei 170,36 hektāru platībā un ka tā tur 24 liellopus, kas ir vecāki par 2 gadiem, vienu liellopu, kas jaunāks par 6 mēnešiem, 60 kazas un 20 zirgu dzimtas dzīvniekus (zirus), kas ir vecāki par 6 mēnešiem, dzīvniekus, kuri ietilpst pieteikuma iesniedzējas lauksaimnieciskajā darbībā.

5 Ar *APIA* Dolžas apgabala biroja 2017. gada 20. oktobra lēmumu prasītājas iesniegums tika noraidīts, jo tā neesot nodrošinājusi minimālo blīvumu 0,3 ganāmpulka vienības (GV)/hektārā visā 170,36 hektāru ganību platībā. *APIA* Dolžas apgabala birojs 2018. gada 4. janvārī noraidīja prasītājas iepriekšējo sūdzību par minēto lēmumu. Ar prasības pieteikumu, kas ir reģistrēts Dolžas apgabaltiesā, prasītāja tiesvedībā ar atbildētājiem *APIA* Dolžas apgabala biroju un *APIA – Aparat central* [centrālo biroju] lūdz atcelt abus *APIA* Dolžas apgabala biroja lēmumus, kā arī uzlikt tam pienākumu pieņemt lēmumu par vienotā maksājuma pieteikuma apmierināšanu.

- 6 Ar 2018. gada 28. janvāra spriedumu Dolžas apgabaltiesa noraidīja prasības pieteikumu kā nepamatotu, atzīstot, ka iesniegtais koncesijas līgums tika noslēgts, pārkāpjot noteiktas tiesību normas, un ka prasītāja ir mākslīgi radījusi apstākļus, lai iegūtu finansiālu atbalstu.
- 7 Prasītāja pārsūdzēja minēto spriedumu *Curtea de Apel Alba Iulia* [Alba Jūlijas apelācijas tiesā], iesniedzējtiesā.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 8 Apelācijas sūdzībā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā lauksaimnieks ir definēts kā fiziska vai juridiska persona vai fizisku vai juridisku personu grupa neatkarīgi no šādai grupai un tās locekļiem valsts tiesību aktos piešķirtā juridiskā statusa, kuras saimniecība atrodas vietā, uz ko attiecas Līgumu teritoriālā piemērošanas joma, un kura veic lauksaimniecisku darbību. Tā uzskata, ka varot saņemt maksājumus, jo tai esot pierādīts aktīva lauksaimnieka statuss, un ka tā nevarot tikt izslēgta no minētā atbalsta tādēļ, ka tā ir organizēta kā komercsabiedrība, kas ir noslēgusi patapinājuma līgumus ar fiziskām personām.
- 9 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo arī, ka no Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta izrietot, ka ar “saimniecību”, atsaucoties uz konkrēto gadījumu, ir jāsaprot lauksaimnieka apsaimniekoto lauksaimniecības zemi, neatkarīgi no tā, vai lauksaimniekam ir, vai nav īpašumtiesības uz dzīvniekiem, kuri tajā ganās, vai īpašumtiesības uz zemi.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 10 Piemērojamajās valsts tiesību normās ir paredzēts, ka vienotā platībmaksājuma saņēmēji ir aktīvi lauksaimnieki, fiziskas un/vai juridiskās personas, kas veic lauksaimniecisku darbību kā lauksaimniecības zemes virsmas izmantotāji un/vai likumīgi dzīvnieku turētāji spēkā esošā tiesiskajā regulējuma izpratnē.
- 11 Tāpat iesniedzējtiesa uzskata, ka Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 2. punktā dalībvalstīm ir atstāta iespēja definēt darbību minimumu, kas ir jāveic lauksaimniecības zemes dabīgai uzturēšanai noganīšanai vai kultūraugu audzēšanai piemērotā stāvoklī, un ka valsts tiesiskajā regulējumā ir paredzēts, ka lauksaimnieciska darbība var būt arī darbību minimums lauksaimniecības zemē, ko parasti uztur noganīšanai vai kultūraugu audzēšanai piemērotā stāvoklī, izmantojot ganīšanu, ar lauksaimnieka izmantotajiem dzīvniekiem garantējot minimālu blīvumu 0,3 ganāmpulka vienības (GV)/hektārā.
- 12 *Curtea de Apel* lūdz noteikt, vai Regula (ES) Nr. 1307/2013 nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēts, ka darbību minimums lauksaimniecības zemē, ko tiek parasti uztur noganīšanai piemērotā stāvoklī, ir lauksaimnieka izmantoto dzīvnieku ganīšana, un gadījumā, ja atbilde ir noliedzoša, vai Regulas

(ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkta un 9. panta 1. punkta tiesību normas var tikt interpretētas tādējādi, ka par “aktīvu lauksaimnieku” var uzskatīt juridisku personu, kas tādos apstākļos kā pamatlietā ir noslēgusi koncesijas līgumu un kas tur dzīvniekus pamatojoties uz dažiem ar fiziskām personām noslēgtiem patapinājuma līgumiem, saskaņā ar kuriem norunātos laika posmos patapinātāji bez atlīdzības nodod patapinājuma ņēmējiem to īpašumā esošos dzīvniekus ganīšanai ganību platībās, kuras ir patapinājuma ņēmēju rīcībā.

- 13 *Curtea de Apel* tāpat uzskata, ka ir jāpaskaidro, vai Regulas (ES) Nr. 1306/2013 60. panta tiesību normas var tikt interpretētas tādējādi, ka ar mākslīgi radītiem apstākļiem ir jāsaprot arī tāds koncesijas līgums un tādi patapinājuma līgumi kā pamatlietā.
- 14 Iesniedzējtiesa, kas šajā strīdā ir pēdējās instances tiesa, uzskata, ka atbilde uz uzdotajiem prejudiciāliem jautājumiem nevar tikt skaidri izsecināta no EST judikatūras un ka šajā saistībā nevar nerasties pamatotas šaubas.

DARBA VERSIJA